

M. göğsündeki o esrarengiz çalar saatin yönlendirmesiyle evden çıkıp, iki tarafı kestane ağaçlarıyla kaplı sokakta yürümeye başladıktan epeyce sonra bavulu yanına almadığını fark etti. Bir an geri dönmeyi düşündüyse de bundan çabucak vazgeçti. Böyle davranmasının anlaşılır bir nedeni vardı: Kılavuzluğunu yapan sızı onu uyarmamıştı. Bu yüzden, adımlarını yavaşlatmadan yürümeye devam etti. Üzeri ince sayılırdı ama üşümüyordu. Hangi mevsimdediler? Bilmiyordu. Hava ılıktı ancak çevrede baharın kendini ele veren belirtileri görünmüyordu. Sonbahardayız da diyemezdi: İri gövdeli atkestaneleri nemsiz yapraklarını dökmemişti. Bir ara –düşünmesi, hatırlaması için gerekliymiş gibi– durup, bir dakika kadar kımıldamadan bekledi. Trene binecekse önce garı bulması gerekiyordu. Ancak bunun için hangi yönü seçmesi gerektiği konusunda hiçbir fikri yoktu. Biraz düşündükten sonra gürültüye doğru ilerlemenin akıllıca olacağına karar vererek, yönünü değiştirmeden, tatlı bir eğimle alçalan sokakta tekrar yürümeye koyuldu.

...ğımız var. Sanırım *Gülün* *...*
ilk çeviren kişi aziz dostum Şadan Karadeniz'dir, onu da burada
anmalıyız.

Günümüz yabancı yazarları arasında en sevdiğimim-
den biri...

Amin Maalouf'tur. Onun eserlerini çok beğeniyorum. Bi-
raz arkadaşlık da ettik, o zaman kendisini daha çok sevdim ve
daha çok saygı duydum. Ona ilk
defa Paris'te, tanıdık bir çevrede
rastlamıştım. Herkes çeşitli id-
dialar ve tasvirlerle, biteviye ko-
nuşurken, o daha çok dinlemeyi
tercih ediyordu. Henüz şöhret
değildi ama şöhret olduktan
sonra da öyle devam etti. Bende
terbiyeli, efendi, bilgili bir adam
izlenimi uyandırdı. Sonra bu dü-
şünür adam birden meşhur oldu, hakkıydı da. Derken çevi-
rileri dolayısıyla Türkiye'ye de geldi. Ankara ve İstanbul'da
görüştük, konuştuk; hatta bir açık oturumunu yönettim.

Amin Maalouf bir dönem
bizde çok okunuyordu,
şimdi okunma hızı nedir
bilemiyorum. Yeni okurlar
aman ihmal etmesinler,
vitrinde görmeseler de
Maalouf'un romanlarını
her yerde sormayı
unutmasınlar.

Maalouf az konuşur, konuştuğunda da çok güzel şey-
ler söyler. Çok çalışır, çeşitli konulara kafa yorar. Bunlar iyi
özelliklerdir. Bir gün Maalouf ile karşılaşırısan, ona rahatlıkla,
"İlber Ortaylı her zaman hayranınızdır. Tarihçi olduğu
için romanlarınıza müthiş ilgi duyuyor, beğeniyor," diyebi-
lirsin. O da zaten esprili biridir. Romanları da hakikaten çok
iyidir. Mesela *Tanios Kayası* nefistir. Ortadoğu'nun tam orta-
sında iki çocuk... Fransız okuluna mı girsinler, İngiliz oku-
luna mı? Batılılar işte bu kadar gülünç konseptler ve demir